

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 121 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสอบพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา เป็นแบบสอบปรนัย จำนวน 100 ข้อ แบบสอบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และมีค่าความเที่ยง .83 ค่าความยากง่าย 0.20 - 0.70 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.81
2. แบบสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบปรนัย จำนวน 100 ข้อ แบบสอบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และมีค่าความเที่ยง .89 ค่าความยากง่าย 0.20 - 0.70 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.81

ผู้วิจัยนำแบบสอบพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และแบบสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ทาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment coefficient correlation) ระหว่างคะแนนจากแบบสอบพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และแบบสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าที (t - test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาในหัวเรื่อง ประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะ ของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในแต่ละหัวเรื่อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในหัวเรื่องเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05.
2. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาโดยรวม ของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05.

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาในหัวเรื่อง ประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะ ของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในแต่ละหัวเรื่อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในหัวเรื่องเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05. เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาในหัวเรื่อง ประเพณี ของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ พบว่าอยู่ในระดับสูง คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .77 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องนี้นักศึกษาได้ฟังเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเพณีประจำท้องถิ่น ซึ่งนักศึกษามีความคุ้นเคย และพบเห็นเป็นประจำทุกปี จึงทำให้นักศึกษามีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาในหัวเรื่องประเพณีมาก ส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แอน แอนเดอร์สัน และ โทนี ลินซ์ (Anne Anderson and Tony Lynch, 1988: 49) ที่กล่าวว่า " ผู้ฟังที่ได้ฟังเกี่ยวกับหัวเรื่องที่คุ้นเคย จะมีความเข้าใจในการฟังมากกว่าการฟังข้อความเกี่ยวกับหัวเรื่องที่ไม่คุ้นเคย "

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา ในแต่ละหัวเรื่องทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะ และความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง และอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64, .63 และ .62 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสนใจในหัวเรื่องดังกล่าวในระดับเดียวกัน ดังเช่น ผลการวิจัยของ วินัย กล้าเสื่อ

(2525: 109) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นความรู้ในลักษณะกว้าง ๆ และเป็นความรู้ทั่วไป เช่น เรื่องต่าง ๆ ในสาขาสังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และสาขาศิลปะ อยู่ในระดับมาก การที่นักศึกษามีความสนใจในเรื่องที่อ่านมาก อาจเป็นผลจากการที่นักศึกษามีประสบการณ์และพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านนั้นมาก่อน และประสบการณ์ หรือพื้นความรู้ที่มีอยู่นั่นเองที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน (John T. Guthrie, 1981: 984-986 อ้างถึงใน รุ่งนภา นุตราวศ์, 2532: 26) ทักษะการฟังซึ่งถือว่าเป็นทักษะรับสารเช่นเดียวกับทักษะการอ่าน เมื่อผู้อ่านมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน จะเกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้นถ้าผู้ฟังมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในการฟังด้วย เพราะทักษะการฟังมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการฟังและทักษะการอ่านต่างก็เป็นทักษะในการรับรู้ข้อมูล อีกทั้งทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ จึงสามารถนำทักษะทั้งสองไปใช้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ การถ่ายทอดระหว่างความเข้าใจในการฟังและความสามารถในการอ่าน จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในข้อความที่อ่านหรือฟังให้สูงขึ้น (อุมา จันทรเสน, 2519: 1-3)

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาโดยรวม ของนักศึกษาแผนกการท่องเที่ยวระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05. สอดคล้องกับคำกล่าวของ เดวิด นูแนน (David Nunan: 1991: 18) ที่กล่าวว่า “ ถ้าผู้ฟังมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง จะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในข้อความ ทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดียิ่งขึ้น เช่น เมื่อผู้ฟังได้รับการบอกกล่าวเนื้อหาที่ได้ฟังเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซักผ้า ผู้ฟังจะดึงพื้นความรู้เดิมที่มีอยู่มาตีความ และทำความเข้าใจข้อความ ความหมายที่ผู้ฟังตีความออกมานั้นเป็นความหมายที่ไม่ได้อยู่ในคำที่ปรากฏในแถบบันทึกเสียง แต่เป็นความหมายที่ได้จากการดึงพื้นความรู้เดิมจากในสมองของผู้ฟังมาใช้ ฉะนั้นผู้ฟังจะประสบผลสำเร็จในการฟังได้ก็ต่อเมื่อได้ใช้พื้นความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ ตีความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง ” ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดอนนา รีเซ ลอง (Donna Reseigh Long, 1990: 65-77) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังภาษาที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอ บราวน์ และคณะ (A. Brown et al., 1977: 45-61) วี ซี แฮร์ และ ดี ดีวาย (V. C. Hare and D. Devine, 1983: 126-135) พอล มาแคม และ ไมเคิล ลาเทม (Paul Makhani and Michael Latham, 1987: 157-170) และคาเรน เอลิซาเบท เรเดอร์ (Karen Elizabeth Rader, 1991: 3551 -A) ที่พบว่าพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้ฟัง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร วันประกอบ (2537: 141-143) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังมีปฏิสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้บริหาร

ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เห็นความสำคัญของพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่เรียน เช่น ในเรื่องประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะ จัดสรรงบประมาณในการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอนต่างๆที่ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการสอนในการให้พื้นที่ความรู้เดิมแก่นักศึกษา และเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนที่หลากหลายมาบรรยายให้ความรู้แก่ครูผู้สอน

2. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1 ควรนำพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะฟัง มาสอนก่อนก่อนที่จะให้นักศึกษาฟังเรื่อง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้เพื่อนำไปใช้ขณะที่ฟังเรื่อง เช่นควรนำวิดิทัศน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้พูดและผู้ฟังในบทสนทนา มาฉายให้นักศึกษาดูก่อนเพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงวัฒนธรรมของผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งจะทําให้นักศึกษาฟังบทสนทนาได้เข้าใจมากขึ้น

2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะให้นักศึกษาฟัง มาใช้

3. สำหรับผู้วิจัยต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยโดยศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ความจำ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการเรียน ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจมีผลต่อพื้นที่ความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังทำให้ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลแตกต่างกันได้

3.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของพื้นที่ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านข้อความที่มีระดับความยากที่แตกต่างกัน